

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen: Hvad bestemmer den danske rente i dag? Har jeg ikke ret i, at det er den tyske centralbank, der bestemmer den danske rente i dag?

Hvem bestemmer den hollandske rente i dag? Hvem bestemmer den belgiske rente i dag? Har jeg ikke ret i, at det er den tyske centralbank, der bestemmer dem?

Er det så ikke en forkert udlægning af advarslerne fra de tyske økonomer, når hr. Keld Albrechtsen siger, at deres ord kunne tages til indtægt for, at det er et problem for Danmark?

Er det ikke sådan, at Tyskland netop er det eneste land, der mister indflydelse, når vi laver ØMU'en? Er det ikke netop sådan, at de beslutninger, der i dag træffes af den tyske nationalbank, fremover skal træffes af alle de EU-lande, der er med i ØMU'ens 3. fase? Og er det ikke rigtigt, at den eneste måde, vi i Danmark får en chance for at påvirke vores eget renteniveau på, er ved engang at blive medlem af ØMU'ens 3. fase?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Et af problemerne i denne debat er jo, at det eneste, som egentlig er tilbage hos Venstre og i høj grad også hos ministeren af den økonomiske politik, er ønsket om at have den samme rente som i Tyskland.

Men der er jo mange andre ting i verden, der betinger et lands velfærd, end lige netop renten. Der er f.eks. også arbejdsløshedens størrelse.

Så spørger fru Charlotte Antonsen om Tysklands indflydelse. Jamen Tyskland har jo fået gennemført – og det var det, jeg spurgte ministeren om – at der nu ikke alene skal overholdes dette med 3 pct. underskud på statsbudgettet, nej, nu skal man i løbet af en kort årrække helt i balance, altså nul procents underskud og måske endda overskud.

Det er jo det samme som at slå alle franske bestræbelser på at forbedre beskæftigelsen i stykker. Det er jo det samme som at kaste de franske stemmer i armene på Front National. Der er altså andre ting i verden end renten, der betyder noget.

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen: Hvis vi kommer i en situation med meget dårlige beskæftigelsesudsigter, en lavkonjunktur, er det så ikke vigtigere at sætte mere gang i beskæftigelsen end f.eks. at holde inflationen

nede på 1 eller 2 pct.? Kunne det så ikke være mere fornuftigt at acceptere en inflation på 5 eller 6 pct. om året og så til gengæld være i stand til at undgå en voldsom vækst i arbejdsløsheden?

Der er mange spørgsmål, som man slet ikke har gennemtænkt i det her projekt, og man afskærer sig fra i en kommende lavkonjunktur at indrette sig effektivt og forsvare den sociale velfærd og forsvare beskæftigelsen også her i Danmark, hvis man binder sig til den skærpede stabilitetspakt, som tyskerne nu åbenbart har fået gennemført på det møde i går, selv om ministeren forsøgte at lægge lidt slør over det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Har jeg forstået hr. Keld Albrechtsen rigtigt, at det, Enhedslisten nu går ind får, er, at vi i lighed med, hvad vi gjorde i 1970'erne, skal til at føre vores egen rentepolitik og dermed få inflation og følgelig en stigning i arbejdsløsheden?

Vi har jo prøvet den vej, som hr. Keld Albrechtsen nu angiver, og det førte til stigende inflation og stigende arbejdsløshed, som ingen har gavn af.

Men hvis det er det, Enhedslisten ønsker, så sig det da klart. De ønsker ikke at være med i 3. fase i ØMU'en, de ønsker ikke et tæt samarbejde med euroen, fordi de hellere vil have inflation, hellere vil have stigende arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, fru Charlotte Antonsen manipulerer lidt med ordene. Naturligvis er det ikke et mål for Enhedslisten at få højere inflation.

Men jeg siger, at hvis vi kommer i en situation om nogle få år – og det kan vi desværre meget vel komme, fordi økonomien vil gå tilbage i Frankrig, Belgien og disse eurolande, hvor der nu bliver lagt låg på mulighederne for at føre en beskæftigelsesfremmende politik – skal vi så på forhånd have afskrevet os mulighederne for i en kommende krisesituation at sætte kraftigt ind, også med et øget offentligt budgetunderskud i nogle få år for at kunne redde os igennem uden kraftig vækst i arbejdsløsheden?

Det er det, det handler om. Hvis vi siger ja til disse her aftaler, som ministeren vil indgå med eurolandene, fraskriver vi os retten til i en sådan situation at handle energisk og kraftigt for at redde beskæftigelsen.